

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ОКРЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

Год. абонаментъ: за общини 200 лева
за учил. н-во 100

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО
— Телефони: № № 28 и 502 —

Такси: за обявления на дума или кв.
см. 1 лв. за баланси на кооперац. 150 лв.

Е. Балтаджиевъ—агрономъ

Подмѣтка на стърнищата

Намираме се въ голѣмия разгаръ на жътвата — най-тежката работа въ живота на селското стопанство, при която всредъ нетърпими пекове земледѣлецътъ туря въ действие и последния си запасъ отъ сили за да прибере часъ по скоро плодътъ на цѣлогодишния си неморенъ трудъ. Колкото и да е тежка сама по себе си жътвата толкова е приятна тя и съ толкова по-голѣма охота се извършва, когато златожелтиятъ класове все по гъсто се люлеятъ надъ плодоносното поле и когато тежките снопове все по многобройно се нареждатъ върху поженатата стърнь. Тогава стопанинътъ не само че не усеща умора отъ положениния трудъ, но се чувствува готовъ и за още по усилената работа, стига само тя да е отъ естество да донесе по голѣми облаги за стопанството му.

Тазъ годишната жътва за жалостъ не е отъ насърчителнитъ за нашитъ стопани вследствие на което у тѣхъ е отчасти сломенъ духътъ и тѣ, като че ли сж изгубили охотата къмъ интензивенъ трудъ, особено за стопански нововедения въ ползата отъ които не сж окончателно и всички увѣрили.

Отъ подобно естество е наскоре въведената практика у насъ да се *подмѣтатъ стърнищата* на ожънатитъ ниви.

Опитътъ е доказалъ че е отъ неограничено голѣма полза за производството, ако всѣка нива безразлично дали ще бѣде засѣта есенесъ, или на пролѣтъ, веднага следъ жътвата бѣде преорана плитко и оставена така до есенята подобно наугаръта за ония ниви които сж оставени на почивка една год.

Макаръ че нѣколко годишнитъ опити да сж дали необорими доказателства въ ползата, която се постига съ подмѣтката мнозина сж още тия които, или се съмняватъ въ тази полза, или просто търсятъ причини за да оправдаятъ нехайството си къмъ тая такава важна работа.

Подмѣтката въ сжщностъ не е съвсемъ нова работа за нашитъ стопани, защото тя се практикува и отъ по-рано върху лѣтницитъ, на мѣстото на

които ще се сѣятъ зимници.

Въ случая обаче целта която преследватъ стопанитъ е да се разработи самата почва и бѣде готова за сеидба, но на главното условие: да бѣде подмѣтката извършена веднага следъ коситбата и жътвата, за да се зарови и угние стърнището, да се предизвика развитието на плѣвелитъ които после да се унищожатъ, да се улесни проникването навлагата отъ валелитъ дъждове и се запази сжщата по дълго време, да бѣдатъ изложени почвенитъ частици на атмосфернитъ влияния за по-бързо разлагане и пр. На тия обстоятелства не се е обръщало внимание и затова даже и да бѣдатъ разорани нивитъ не всѣкога се е постигала гонимата целъ. Главната роля въ случая играе *навременността*, сиречь, подмѣтката да стане колкото е възможно непосредствено следъ ожънването на нивата. Съ това даже и въ най-голѣмата суша плугътъ по-лесно прониква въ земята а освенъ това удължава се времето презъ което почвата ще бѣде изложена на атмосфернитъ влияния.

Това се забелезва не само при разораване фиеви, овесни, ечмени и др. стърнища а даже при окопнитъ, царевица, бобъ, бостани, слънчогледъ и др. където има голѣмо преимущество разораването нивата да стане веднага следъ обирването и така разорана нивата да чака времето си за сеидба, нежели да се изоре чакъ срещу деня на сеидбата. А още повече тази разлика ще се чувствува когато ще се сѣе зимница на мѣстото на окосено или ожънато растение.

Подмѣтката обаче преследва една по далечна и по голѣма задача. Извършена върху стърнището на зимницитъ, които ще бѣдатъ наследени отъ лѣтници, тѣ подготвятъ почвата за есенната дълбока оранъ и за пролѣтенъ посѣва безъ никакво ново оране на пролѣтъ а само повърхностно разрохкване при което лѣтницитъ иматъ гарантирано развитие даже и при най-голѣмата суша. Това се потвърждава на безброй много мѣста тази година осо-

бено тамъ където не валѣха дъждове и лѣтницитъ сж заплашени отъ сушата.

Науката и практиката е убедила по най-категориченъ начинъ всѣкиго отъ насъ, че подмѣтката засилва почвата, запазва влагата и спомага за унищожаването на буренитъ, все едно, подмѣтката иде да замѣсти въ една значителна степенъ угаръта, ползата отъ която е толкова очевидна. А въ сжщностъ за да се направи подмѣтка не се иска ни повече капиталъ, ни повече орѣдия, ни повече добитъкъ, а само едно *желание* и инициатива, иска се само отлѣжването на два макаръ и по слаби работни рѣце, за да може да се ангажиратъ тѣ въ плуга та да се изоре прѣсно пожънатото докато почвата е още кипра.

До колко ще се успѣе въ тази важна сезонна работа ще зависи твърде много отъ съзнанието на самитъ земледѣлци и отъ заинтересованостъта която ще проявятъ всички по интеллигентни сили, които сж въ контактъ съ отдѣлнитъ стопани.

Свещеници, учители, секретари и др. общински служители, по съзнателнитъ селски стопани и всички лица които сж въ постоянни срещи съ земледѣлцитъ трѣбва наредъ съ агрономитъ, да не пропушатъ нито единъ случай, за да наумяватъ на всѣкиго значението на подмѣтката и голѣмата полза отъ нейното извършване до тогасъ поне докато всички напълно съзнаятъ ползата отъ нея и захванатъ редовно да я практикуватъ.

Ние признаваме, че когато всичко е узрѣло и чака най-скорошното си прибиране, изложено на природнитъ стихии доста мъчно е да се отдѣли макаръ само едно лице за извършване на подмѣтката но предвидъ на неограниченитъ блага, които се добиватъ отъ нейното извършване и не особени материални жертви които се искатъ, убѣдени сме, че болшинството земледѣлци ще съзнаятъ нуждата отъ тая нова практика въ стопанската техника и ще напрегнатъ всички свои усилия за да я извършатъ и съ това многократно допринесатъ за засилването земледѣлското производство отъ което и народъ и държава очакватъ толкова много.

Ив. Добревъ

Пакъ за избора на яйцата за лупене

Ясно е на всѣки, че яйцата не могатъ да се взематъ направо отъ кошницата и поставятъ подъ квачката или инкубатора за лупене (но за голѣмо съжаление това се случва много често), а всѣко яйце, което желаемъ да насадимъ, трѣбва да се прегледа най-внимателно. Опити ни учи, че колкото едно яйце е по-прѣсно, толкова е по-пригодно за лупене. Така че по-стари яйца отъ 12—14 дена не бива да се насаждатъ, понеже следъ тая дата жизнената сила на зародиша отслабва. Най-добре се запазватъ яйцата въ хладно, но не и студено по възможностъ тъмно мѣсто. Въ такива помещения най-разумно е, да се поставятъ яйцата въ хоризонтално положение (легнали), което отговаря на естественото положение на сжшитъ въ гнездото. Винаги да се избиратъ за лупене, съобразно расата, срѣдно-едри яйца, прочие не много едри и не много дребни. Срѣдното тегло на яйцата за лупене се движи отъ 55—60 гр., но малки отклонения отъ тази норма сж позволени. Не сж годни за лупене много крѣгли и продълговата яйца. И тукъ сжщо така трѣбва да се съобразяваме съ расата: Напр. едно яйце отъ Виандота е винаги по-крѣгло отъ това на Италянката. Зародиша въ тѣсно и продълговатото яйце се притиска и затруднява, както е случая и въ едно крѣгло яйце. Не се употребяватъ за лупене яйца, чийто черупки показватъ ненормални белези — каквито сж варовититъ образувания и пори, отъ които много мъчно или никакъ не се излупватъ пилета.

Много измърсенитъ яйца сжщо не могатъ да се употребяватъ за насаждане, защото мръсотията запушватъ поритъ, презъ които диша зародиша. Тѣзи яйца могатъ да се насаждатъ, само ако се умиятъ леко, но не съ четка, а съ мекъ платъ. Измититъ яйца не бива да се избѣрватъ съ платъ защото изгубватъ тънката си лачена покривка, която предпазва яйцето отъ външни влияния.

Много естествено е, че най-важното условие е преди всичко произхода на яйцата, които трѣбва да сж отъ здрави и силно развити разплодници.

Архим. Инокентий

Християнски мъченици през епохата на гоненията в гр. Маркианополъ (Рѣка Девня)

Жителитѣ на балканския полуостровъ били просвѣтени съ Христовото учение още въ първия вѣкъ на християнската ера, непосредствено отъ светитѣ апостоли и апостолскитѣ мъже. Частно, жителитѣ на днешна България, наречена въ ония времена, отъ историци и хронолози, Мизия и Тракия, сж били просвѣтени съ свѣтозарнитѣ лъчи на евангелското учение отъ св. апостола Андрея първозванный. Той, презъ второто си пътешествие, което предприелъ отъ гр. Иерусалимъ, следъ празника на Петдесетница, да разпространява Христовото благовестие, следъ като посетилъ градоветѣ: Антиохия (Сирийска), Ефесъ и Лаодакия, дошелъ и въ Одессосъ (днешна Варна), въ който поставилъ за епископъ одного отъ 70-тѣхъ апостоли — св. Амплия.

Въ едно повествование отъ IX вѣкъ отъ инока Епифания се казва: „Господъ казалъ на Андрея: иди въ Витиния, Азъ съмъ съ тебе, където и да отидешъ, още и Скития те очаква. Когато Андрей съобщилъ това на Иоанна, тѣ се простили. Андрей взелъ своитѣ ученици и отишелъ въ Лаодакия, а оттукъ въ Мизия, въ гр. Одессосъ. Като прекаралъ тукъ малко време поставилъ епископа Апиона (Eriphanii monachi edita atque inedita, p. 56 Lips, 1846). Последниятъ споредъ други паметници се нарича Амплий и претърпѣлъ мъченическа смъртъ за Христа (Osien's Christ. 1. 1904. Wilt'sch Kirche, Geographie 1.24)“.

1) Подробно за св. ап. Амплия, първи варненски епископъ, виждъ VI приурка къмъ „Варнен. общ. вестникъ“ бр. 203 отъ 11 май т. г. на сжщия вестникъ.

Разпространението на християнството още презъ първитѣ четири вѣка на Римската империя, е срещнало силенъ отпоръ въ лицето на самитѣ езически императори и философи. Историята на Християнската църква отбелезва десетъ жестоки гонения повдигнати срещу християнитѣ. Презъ тия гонения се е пролѣла изобилна християнска кръвъ на хиляди знайни и незнайни християнски мъченици, чиито имена и мѣста на страданията, на едни отъ тѣхъ, сж дошли до насъ запазени въ писмени паметници, а на други не.

Въ настоящата си статия, кекто сме я озаглавили, даваме животоописанието на известнитѣ въ писмени паметници, дошли до насъ, мъченици за Християнската вѣра въ нашия край.

Св. мч. Теодотъ, Асклиада (Асклипиодота) и Максимъ.

Въ началото на IV вѣкъ въ гр. Макинополъ, днешното село Рѣка Дѣвня, сж живѣли, известнитѣ по своя знатенъ родъ и благочестие Теодотъ, Асклиада и Максимъ. Веднѣжъ Тирисъ, областенъ управителъ на Тракия като обхождалъ своя районъ за преследване на християнитѣ, пристигналъ въ гр. Маркианополъ. Тукъ му било до-несено, че Максимъ и благочестивата съпругеска двойка Теодотъ и Асклиада сж твърди въ вѣрата християни. Тирисъ, като се убедилъ че сж такива, заповѣдалъ на четирима свой подчинени да ги

подложатъ на жестокъ побой. Найнапредъ била подложена на такъвъ Асклиада, която съ голѣмото си търпение очудила своитѣ побойници и окръжаващитѣ ѝ, а у нѣкои възбуждала и състрадание. Теодотъ, виждайки мъжитѣ на които била подложена съпругата му, застѣпилъ се за нея предъ управителя, като го изобличавалъ за неговото безчовѣчие. Управителътъ, вмѣсто да се вразути и смили, веднага заповѣдалъ Теодотъ да бжде закаченъ на едно дърво и стѣрганъ съ жѣлѣзно стѣргало.

Следъ 13 дни Тирисъ се отправилъ за Одринъ, като повелъ съ себе си и светитѣ мъченици. Тукъ той ги подложилъ на нови изтезания, като заповѣдалъ да се нагорещатъ, да зачервявяване, медни пластинки, които да се слагатъ върху тѣлата имъ. Тѣлата на св. мъченици били обгорѣли, но тѣ съ удивително търпение понасли тия жестоки мъки, ободрявани отъ гласъ, който сж чували отъ небето... Управителътъ виждайки, че и това мъчение не помага да разколебае вѣрата имъ въ Разпетиъ, заповѣдалъ да ги затворятъ въ тъмница. Следъ като прекарвали нѣколко дни въ последната, Тирисъ заповѣдалъ да ги изведатъ предъ народното зрелище. Тукъ били докарани една мечка и единъ бикъ и пуснати върху тѣхъ за да бждатъ разкъсани. Но за голѣмо очудване на всички, мечката, която била пусната най-напредъ върху Максима, а после върху Теодота, вмѣсто да ги разкъса, почнала да се умилква около тѣхъ. Асклиада пъкъ била вързана за бика за да бжде смакана, но бикътъ не мръдналъ отъ мѣстото си, като че ли е билъ вързанъ. Тия чудни проявления на Божията сила поразили народа. Едни отъ него повѣрвали въ Христа, а други останали твърди въ своята езическа вѣра. Последнитѣ, въ своето озлобление къмъ светитѣ мъченици, настоявали щото тѣ да бждатъ пребити съ камъни. Това обаче желание на тѣлпата не било изпълнено.

Тирисъ се отправилъ за гр. Пловдивъ, като повелъ съ себе си и св. мъченици. До селото Салтиково, близо до Пловдивъ, той наново се обърналъ съ увещание къмъ св. мъченици да се отрекатъ отъ вѣрата си въ Христа. Обаче тѣ решително се отказвали да сторятъ това. Тирисъ, като виждалъ, че никакви мъчителни срѣдства не помагатъ за да разколебае Христовата вѣра у св. мъченици и ги принудилъ да се отрекатъ отъ нея, заповѣдалъ да се предадатъ на бавни и жестоки мъки. Така, той заповѣдалъ, най-напредъ, да имъ се отрежатъ рѣцетѣ, после носътъ и ушитѣ, следъ което да бждатъ обезглавени.

Не дълго следъ ужаснитѣ страдания, които св. мъченици претърпѣли, самъ Тирисъ, като седѣлъ на сѣдийския си тронъ, билъ поразенъ отъ мѣлния...

Св. мъченици пострадали презъ време на десето гонение при Галерия Максимиана (305—311 год.) сродника на импер. Диоклетиана.

Паметътъ имъ се чествува отъ

св. църква на 15 септември ст. стилъ.

Св. мъченица Севастияна

Подробни сведения за живота на казаната мъченица липсватъ. Известно е само, че тя е била ученичка на св. ап. Павла. Просвѣтена отъ последния съ Христовото учение, св. мъченица Севастияна е подражавала на своя великъ учителъ — ап. Павла, като е проповѣждала, между езичниците, Христовото учение. Между градоветѣ въ които тя се е подвизавала съ евангелската проповѣдь е билъ и гр. Маркианополъ. Управителътъ на града Георгій, като узналъ, че Севастияна е християнка, и че тя проповѣдва своята вѣра между жителитѣ на града, повикалъ я при себе си на разпитъ. Мъченицата му се представила. Той я убеждавалъ да се откаже отъ вѣрата си въ Христа и приеме езическата вѣра, но тя отказвала да стори това. Тоя отказъ страшно разгнѣвилъ Георгия и, той заповѣдалъ да подложатъ Севастияна на изтезания, като се надѣвалъ, че ще успѣе да я накара да се откаже отъ вѣрата си въ Христа. Така тя отначало била бита съ камшикъ отъ оловени конци (тель), а следъ това хвърлена въ разпаленъ костеръ. Но последното ужасно мъчение никакъ не разколебало вѣрата на Севастияна. Тя, съ силата на своята гореща и искрена молитва къмъ Бога, направила огнѣтъ да угасне. Това още повече разгнѣвило Георгия и го принудило да изпрати Севастияна въ гр. Ираклия при управителя Помпияна. Последниятъ като узналъ, че Севастияна е ревностна християнка, заповѣдалъ на стражата да я подложатъ на мъки, като, най-напредъ, съ керемиди стѣргатъ тѣлото ѝ, а следъ това я хвърлятъ на лѣвоветѣ въ цирка за разкъсване. Заповѣдта била точно изпълнена. Но както мъчителитѣ, тѣй и тѣлпата зрители, които очаквали да видятъ Севастияна разкъсана отъ лѣвоветѣ,

нѣщо което имъ правило голѣмо удоволствие, останали очудени, като виждали какъ и безсловеснитѣ животни не се докоснали до Севастияна. Това още повече озлобило Помпияна, който заповѣдалъ наново Севастияна да бжде подложена на изтезания, до като най-последъ тя била обезглавена.

Св. мъченица Севастияна завършила страдалчески си животъ за Христовата вѣра въ края на първия вѣкъ, презъ време на второто гонение при императора Домициана (196—211).

Паметътъ ѝ се чествува отъ св. църква на 16 септември ст. стилъ.

Св. мъченица Мелетика.

Подробни сведения за живота на казаната мъченица липсватъ. Известно е, че тя е била родомъ съ гр. Маркианополъ. Презъ време на гоненията, на които е била изложена Христовата църква, тя, като ревностна християнка, била подложена на различни изтезания за да се откаже отъ вѣрата си. Главната ѝ, обаче, вина се състояла въ това, че е обърнала отъ езическата вѣра въ християнската съпругата на мѣстния управителъ Антиоха. Това събитие силно раздразило управителя и той заповѣдалъ Мелетина да бжде затворена въ тъмница, до като тя се вразуми и престане съ своя прозелитизмъ. Но това не помогнало. Тогава Антиохъ, най-последъ, далъ заповѣдь Мелетина да бжде обезглавена, която заповѣдь била изпълнена.

Св. мъченица Мелетина завършила мъченически своя животъ презъ втория вѣкъ на четвъртото гонение при императора Антонина Пий (138—161 год.)

Паметътъ ѝ се чествува отъ св. църква на 16 септември ст. ст.

Книжнина: Полное собраніе житій святыхъ, Е. Поселянина; Житія святыхъ, Филарета, Архiepископа Черниговскаго; Полный православный богословскій энциклопедическій словарь: Martirologium Romanum.

Официаленъ отбѣлъ

Държавна
Подвижна землед. катедра
№ 2807
17 юлий 1929 год.
гр. Варна.

Окрѣжно

До Господа Общин. Кметове
въ Варненски окръгъ

Кускутата (или както нѣкои я наричатъ кукувича прежда, Вилина коса, поради това, че се увива около люцерната и др. растения въ видъ на снопче отъ тънки жѣлто-зелени нишки) е паразитно растение и голѣмъ неприятелъ на люцерната и на много други земеделски и диворастящи растения. Нападната люцерна бърже изсъхва и въ кратко време се унищожава.

Въ България е много разпространена изъ люцернитѣ. Тукъ-тамъ се срещатъ и въ люцернитѣ изъ Варненски окръгъ, а по вече по диворастящитѣ, копривата, трънитѣ, бѣза, край селскитѣ плетища, а така сжщо нападната е тукъ-тамъ фийща, лукъ и др. зеленчуци. Загубитѣ отъ нея сж много голѣми. Има цѣли села изъ България, гдето всички люцернови ливади сж изсушени отъ кускута. Застрашени сж не само старитѣ люцернови ливади, но и новитѣ, които населението ежегодно все повече и повече засѣва.

Предвидъ всичко това, съгласно закона за подобрене земеделското производство и опазване полскитѣ имоти и наредбата на Министерството на земледѣлието за унищожаване на тоя голѣмъ неприятелъ на люцерната, поканвате се г нѣ Кмете, да вземете незабавно следнитѣ мѣрки: Да разгласите най-широко съ специална заповѣдь и глашатаитѣ всѣки стопанинъ на люцерна въ седемъ дневенъ срокъ отъ получаване настоящето, да провѣри люцерновитѣ си ливади, фийща и др. и тамъ, гдето забележи гнѣзда отъ кускута, да постави колчета и съобщи веднага въ общината Ви. Следъ опредѣления 7 дневенъ срокъ, веднага ще донесете въ Катедрата или на най-близкия участъковъ агрономъ за констатираната кускута, съ означение въ кое землище е, на кой стопанинъ и размѣра на заразенитѣ люцернови гнезда. Полската стража въ сжщия този срокъ, обикаля цѣлото

земище и преглежда дали има кускута по полето и по синори, диворастващи растения и др. За констатираното съобщава веднага на общината.

Самото унищожаване на кускута ще става по следния начин: всички стопани във всички люцернища, дворове или плетища се констатира кускута, сж дължни веднага да вземат мърки за унищожаване паразита, било чрез покосяване нападнатите места и с 1 м. на около въ здравото, тъй покосената люцерна се изнася навън, затрупва с слама и изгаря. Самото място с 1 м. пакъ здраво на около се наръсва с обикновена лейка или лозова пръскачка с 15—20% разтвор от синь камък или зелен камък (сачка), който разтвор убива кускута, а люцерновите корени остават здрави и покарват отново.

Катедрата е доставила и раздава безплатно специалитета „Кускутанъ“ (черна течност), който разреден с 10 литри въ 100 литри вода е отлично средство за унищожаване кускута, без да вреди на люцерната.

За унищожаване кускутата по пжтищата, мерата и полето, ще използват полската стража и специални трудоваци, но на всяка цена ще унищожат всички гнѣзда отъ кускута.

Стопани, които не изпълнят настоящето и не унищожат кускута по люцерната и др. култури, подлежат на глобяване съгласно наредбата на Министерството и чл. 186 отъ закона за П. З. П. О. П. И. на глоба до 2,000 лева. Общински или държавна власт, която пречи или забави изпълнението на настоящето, носи углавна отговорност.

Дайте най-широка гласност на настоящето и следете за точното му изпълнение. Всѣки понеделникъ донасяйте за констатираното и взетите мърки за унищожаване кускута.

Директоръ: П. Поповъ

Землед. администраторъ: Н. Русановъ

Началникъ на Окръж. ветер. служба № 352 19 юлий 1929 г. гр. Варна	Окръжно До г. г. Общинските кметове въ Варненски окръгъ. За сведение на г. г. длъжностните ветерин. лѣкари и фелдшери.
---	--

Отъ провѣрката, която се направи въ Б. З. Банка за постъпленията на „фондъ постройка на ветер. лечебници и амбулатории“ за текущата финан. година, се вижда че тѣ вървят твърде слабо и че твърде малко общини сж внесли тия суми, въпреки изричното постановление на чл. 257, буква а на закона за санит. ветер. служба, макаръ че тѣ сж предвидени въ бюджетите имъ.

Отъ друга страна, отъ провѣрката въ общинските бюджети се указа, че нѣкои общини, въпреки категоричността на цитирания членъ отъ закона, не сж предвидили тия суми въ бюджетите си за нѣкои изтекли финансови години.

Като изтъквамъ тия факти, поканвамъ г. г. общинските кметове да направятъ необходимото за незабавното внасяне въ Б. З. Банка всички суми по тоя фондъ, предвидени въ бюджетите имъ за текущата финансова година.

Не внесеният за мин. финан. години суми — смѣтано отъ 1924/1925 финан. год. до сега, отъ когато тоя законъ е въ сила, за които нѣматъ кредити по текущия бюджетъ, да се предвидятъ такива като дългъ въ бюджета имъ за ид. ф. 1929/1930 година.

При това предупреждавамъ г. г. общинските кметове, че ония отъ тѣхъ, които не взематъ мърки да се издължатъ къмъ тоя фондъ, ще бждатъ представени въ Министерството на землед. и държ. имоти на глобяване, а така сжщо и за налагане заповѣдъ на общинските имъ приходи.

На г. г. провѣрителите при окр. п. комисия вменявамъ въ обязаностъ при ревизиите си да провѣрятъ най-щателно кои общини сж внесли сумите по тоя фондъ и за неотчетените отъ тѣхъ да ми донесатъ съ специаленъ рапортъ за кои години сж ги предвидили и не сж ги внесли и за кои не сж ги предвидили, за да се иматъ предъ видъ и при утвърждението на бюджетите имъ.

(Председателъ окр. п. комисия:)

Началникъ вет. служба: Д-ръ Пачевъ

Решение на ветеринарния конгресъ.

Запазване на добитъка. Санитарната просвѣта и санитарния надзоръ

На конгреса на съюза на ветеринарните лѣкари въ България сжстоялъ се въ София на 10 того, се гласуваха нѣколко резолюции, по важните отъ които сж следните:

I. По разпространението туберкулозата по добитъка.

Конгресътъ, вземайки предъ видъ изнесените факти въ реферата на Д-ръ Калояновъ, реши:

Да се ускори прокарването на специаленъ законъ за борба противъ туберкулозата на домашните животни у насъ въз основа на който да се поведе една широка, системна и ефикасна борба противъ това народно стопанско зло.

II. По проблемата на туберкулозния имунитетъ

Конгресътъ, следъ като изслуша реферата на Д-ръ Ан. Тодоровъ и като взе предъ видъ добрите резултати отъ направените въ последно време въ Франция и другаде опити съ Калметовата противотуберкуозна вакцина, изказва мнение тази ваксинация да се има предъ видъ при борбата съ туберкулозата по домашните животни у насъ.

III. По ветеринарната просвѣта

Следъ изслушване реферата на Д-ръ Н. Желевъ конгресътъ реши:

Възлага на управителния съветъ да се погрижи за учредяването на единъ самостоятеленъ ветеринарно-просветенъ институтъ.

Споредъ референчика, такъвъ институтъ е необходимъ за борба противъ заразните и други болести по домашните животни, вънъ отъ ветеринарните институти и лечебници.

IV. По производството и надзора на млѣчните масла

Конгресътъ изказа пожелание да се възприематъ изтъкнатите отъ Д-ръ М. Йордановъ ржководни начала за надзора върху млѣчните масла чрезъ микроскопични и прости лабораторни изследвания и сложни лабораторни изследвания.

V. По откриване на фалшифицираните пазарни млѣка.

По реферата на Д-ръ М. Йордановъ конгресътъ реши да се натовари управителния съветъ да настоя предъ М-ството на земледѣлието:

1. Да се потърси способъ за организиране на млѣкоконтролни лаборатории навсѣкѣждѣ, кждето млѣкоснабдяването налага това.

2. Да се организиратъ курсове за подновяване и допълване научните и практични знания на ветеринарните лѣкари по надзора върху млѣкото.

Окр. ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ

Варненски окръженъ ветеринаренъ лѣкаръ

БЮЛЕТИНЪ

№ 12

За хода на акутните и заразни (епизоотически) болести по домашните животни въ Варненски окръгъ, за времето отъ 16—30.VI. 1929 г.

I. Новоконстатиранни:

1. Бясъ по кучета: а) Варненска околия въ с. Рѣка Девня; б) Провадийска околия въ с. Кара-къосе (по говеда).

II. Върлющи:

- 1) Антраксъ по конетѣ: а) Провад. околия въ с. Куванлъкъ.
- 2) Бясъ: а) Варненска околия гр. Варна и с. Козлуджа (по кучетата) и с. Ботево (по кучета и свини); б) Провадийска околия: гр. Провадия (по конетѣ и кучета) и с. с. Гор. Чифликъ (по говедата и кучетата) Девня (по кучета), Арапаръ (по говедата) и Караджаотъ (по кучета).
- 4) Дуринъ по конетѣ: а) Варненска околия въ с. с. Аврентъ, Бояна и Джевицлий.
- 3) Сапъ по конетѣ: а) Варненска околия въ селата: Козлуджа, Емирово, Ботево, Пашайдъ и Гевреклеръ.
- б) Провадийска околия: Капуджи-махле, Акъ-коюнъ, Вълчи-долъ, и Хасърджикъ
- 5) Червенка по свините: а) Варненска околия въ с. Джевицлий.

III. Прекратени:

1) Сапъ по конетѣ: а) Варненска околия въ с. Ботево, гр. Варна, 4 юлий 1929 г.

за Окръженъ Ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ.

Варненски окръженъ ветеринаренъ лѣкаръ

БЮЛЕТИНЪ

№ 13

За хоиа на акутните и заразни (епизоотически) болести по домашните животни въ Варнен. окръгъ, за времето отъ 1 до 15 юли 1929 г.

I. Новоконстатиранни:

- 1) Бясъ по кучета: а) Провад. околия въ с. Новосело.
- 2) Червенка по свините: а) Варненска околия въ с. Чатма и с. Гюнь-догду.

II. Върлющи:

- 1) Антраксь по конетъ: а) Провад. околия въ с. Куванлъкъ.
 - 2) Бясъ: а) Варнен. околия въ гр. Варна (по кучетата) и с. с. Козлуджа (по кучетата), Ръка-Девня (по кучетата) и Ботево (по кучетата и свинетъ); б) Провадийска околия въ гр. Провадия (по конетъ и кучетата) и с. с. Горничфиликъ (по говедата и кучетата), Девня, (го кучетата), Арапларъ (по говедата), Караджаотъ по кучетата и Кара-къосе (по говедата).
 - 3) Дуринъ по конетъ: а) Варненска околия въ с. с. Авренъ, Бояна и Девизилии.
 - 4) Сапъ по конетъ: а) Варненска околия въ с. с. Козлуджа, Емирово, Пашайдъ и Гевреклеръ;
 - б) Провадийска околия въ с. с. Капуджи-махле, Акъ-коюнъ, Вълчи-долъ и Хасърджикъ
 - 5) Червенка по свинетъ: а) Варненска околия въ с. Девизилии.
- гр. Варна, 15 VII 1929 год.

Окр. ветер. лъкарь: Д-ръ Тюлевъ

Яйленско училищно настоятелство**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 30

с. Яйла, 8 юлий 1929 година

Яйленското българско училищно настоятелство обявява, че на 28 август 1929 г. въ 9 часа ще се произведе търгъ за отдване подъ наемъ за срокъ отъ три стопански години училищните имоти находящи се въ землището на с. Яйла а) ниви:

1. мѣстността „Оталака“ състояща се отъ 91 декара.
2. „Кара-Чалж бунаръ“ състояща се отъ 9 декара.
3. мѣстността „Батакларъ иолу“ състояща се 147 декара.
4. „Ески бааларъ“ състояща се отъ 4 дек.
5. „Кюръ доулу“ състояща се отъ 3 декара.
- б) овощна градина край с. Яйла състояща се отъ 19 декара.

в) Дюкянъ въ с. Яйла съ две стаи удобенъ за всѣкакъв видъ търговия.

Търга щд се произведе въ помѣщението на първоначалното училище.

Градината е разпредѣлена на 3 кжсове отъ по 63 декара, както това е казано въ очната скица, приложена къмъ общитѣ поемни условия.

Първоначалната цена на наема ще се опредѣли въ дена на търга.

Търгътъ ще се произведе съ явна конкуренция.

Залогъ за правоучастие е 10% върху първоначалната цена за всѣки парцелъ.

До участие въ търга се допущатъ всички лица, които не сж лишени отъ права и сж български поданици.

Никой отъ участвуващитѣ въ търга нѣма право да наеме повече отъ единъ парцелъ.

Поемнитѣ условия, очната скица и другитѣ тържни книжа могатъ да се прегледатъ въ общинското рправление.

Отъ учил. настоятелство.

Преселнишко учил. настоятелство**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 53

Преселското училищно настоятелство обявява на интересующитѣ се че на 4.VIII т. г. отъ 10 до 12 ч. по обѣдъ въ канцеларията на първоначалното училище ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ 15 кжса непокрити училищни имоти за време отъ 1 IX 1929 год. до 1 IX 1934 год. при първоначална оценка отъ 10 до 50 лв. и единъ дюкянъ за време отъ 1 I 1930 до 1 I 1932 г. при първоначална оценка 3000 лв.

Залогъ за участие въ търга 10%.

Закона за Б. О. П. задължителенъ.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ въ училищната канцелария.

Отъ настоятелството.

Държавно практическо копринно-такачно училище

въ гр. Харманли

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 634

Записването ученици въ училището за 1929—1930 год. ще се приключи на 10 септемврий, а учебнитѣ занятия ще започнатъ на 15 с. м.

Зау ченици се приематъ младежи завършили успѣшно III прогимназиал. класъ. Курсътъ на учението е 3 годишенъ. Годишна такса е 200 лева, беднитѣ не плащатъ такса. Всѣки ученикъ следъ приемането му внася 300 лв. гаранция, която се освобождава при напушането му.

Свършилитѣ курса на учението получаватъ майсторско звание за свободно упражняване професията; могатъ да продължатъ учението си въ по-виши подобни Училища въ чужбина; освобождаватъ се отъ редовна трудова повинность ако упражняватъ професията 5 години.

Изучава се теоритически и практически: свилоточене и пресукване, пране, избѣлване и боядисване на коприна, памукъ, ленъ, искусствѣнна коприна, вълна и др.; тъкане на гладки и фигурални копринени, полукопринени, памучни и др. платове на ржчни и механически станове.

Кандидатитѣ да изпратятъ до Дирекцията на училището необгербвано заявление, придружено отъ: училищно, медицинско и кръшелно свидетелство и задължение отъ родителитѣ, че ще се грижатъ за редовната издръжка на ученика.

гр. Харманли 1 юлий 1929 г.

Директоръ: Х. А. Сокеровъ.

Девненска общинска скотовъдна комисия**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1477

село Девня, 8 юлий 1929 год.

На 11 денъ отъ публикуването настоящето въ Варнен. Окръженъ вестникъ отъ 9 до 12 часа предъ обѣдъ въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на единъ кастриранъ биволски бикъ на 4 г., к. черъ, белези: на челото и тритѣ крака има бѣло, опашката кжса и на края има бѣло, съ дветѣ очи чакъръ.

Единъ кастриранъ свински нерезъ на 3 години порода „Бекширъ“, к. черъ.

Всички разноски, гербъ, публикация и др. сж за смѣтка на купувача.

Отъ комисията.

Кара-Хюсеинско учил. настоятелство**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 35

с. Кара-Хюсеинъ VII 1929 год.

Карахюсеинското училищно настоятелство обявява на интересующитѣ се, че на 10 септември т. г. отъ 10 до 12 часа въ общинското управление, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за доставката на 16 тона дърва за училището.

Залогъ за правоучастие въ търга 1000 лв.

Всички разноски, като гербъ, публикация и др. сж за смѣтка на доставчика

Отъ настоятелството.

